

Minik Boğaz vapuru

Fırat, yerinde duramayan, haşarı bir çocuktur. Babasını erken yaşta kaybetmişti. İstanbul Boğazı'nın kıyısındaki Hamsi Apartmanı'nda annesi Aysel Hanım, küçük kardeşi Emre ve bembeyaz kedileri Tebeşir'le birlikte yaşıyordu.

Fırat, tatil günlerinde Boğaz vapuruna binip karşıya geçer ve balon satardı.

Minik Boğaz vapuru sabahları, mavi sularda

beyaz danteller oluşturarak dolana dolana gelir, iskeleden yolcularını alır giderdi. Bazen kıyıya öyle yaklaşırdı ki, pencereleri neredeyse yalılının pencerelerine değerdı. Yolcuların nefesi, yalı pencerelerini buğulandırdı. Çay içen yolcular aniden bir yalının kahvaltı masasına ortak olurlardı. Simit, peynir ve zeytinlerini birbirleriyle paylaşırlardı.

Yalı sahipleri kaptana, yaprak sarma, elde açma ıspanaklı börek, dut reçeli ve çay ikram ederler, geceden kalma dedikoduları yetiştirirlerdi.

Yolcular da bazen, okuyup bitirdikleri gazeteleri yalı pencerelerinde oturanlara verirlerdi.

Martılar vapurun peşini hiç bırakmaz, beyaz kâğıtlar gibi uçuşurlar, yolcuların attığı simitleri havada kapıp afiyetle mideye indirirlerdi. Martılara simit vermek alışkanlık haline gelmişti. İskeledeki simitçi bile, “Haydi, martılar aç kalmasın!” diye bağırarak satardı simitlerini.

Balıklar ise vapurun yarattığı köpüklü, bol oksijenli sularda sarhoş olurlardı.

Boğaz vapurlarında karşılıklı oturulduğundan, birbirlerini tanımayanlar bile, sanki kırk yıllık arkadaşmış gibi çene çalarlardı. Deniz üstünde, en suskun insanı konuşturacak bir konu bulunurdu mutlaka. Ya satıcının tekinin anlattığı bir fıkra, ya vapura eşlik eden bir yunus, ya uzaklarda aniden beliren gökkuşağı ya da herkesi sarhoş eden lodos rüzgârı...

Balonlar asla yalan söyemez!

Fırat, vapura binen son yolcu olurdu hep. Balonları sığmadığından dışarıya, geminin kış tarafına otururdu. Balonların iplerini arka korkuluklara bağlardı.

Vapurun dışında kalan koca balon kümesi havada uçuşarak vapuru izlerdi.

Bazen yolcular karşı kıyıya ulaşmadan balonlardan satın alırlar, pencerelerden onları gök-

yüzüne doğru salarlardı. Bir anda vapurun pencerelerinden rengârenk balonlar çıkardı.

Fırat'ın kardeşi küçük Emre de, oturdukları Hamsi Apartmanı'ndan vapuru seyrederdi. Eğer vapurun pencerelerinden balonlar yükselmeye başlarsa, "İşler iyi bugün," diye sevinir; annesine, "Abim daha karşı kıyıya varmadan balonlar satılıyor. Her şey yolunda. Balonlar asla yalan söylemez!" derdi.

Bazı günler, vapur karşı kıyıya varınca da, dededen kalma koca sahra dürbünüyle balon

kümesini izlerdi. Fırat'ın hangi mahalleye gittiğini, kaç tane balon sattığını tahmin etmeye çalışırdı. Annesine, "Şimdi Arnavutköy'de. On beş tane balonu kalmış!.. Şimdi bir tanesini sattı, on dört tane kaldı!" gibi bilgiler verirdi.

